

НАЦИОНАЛНА СПОРТНА АКАДЕМИЯ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ”

Катедра „Водни спортове”

СТ А Н О В И Щ Е

**на проф. Петър Александров Банков, доктор,
на дисертационния труд на доц. Бистра Георгиева Димитрова, доктор
на тема: „Синхронно плуване – иновация в управлението на
педагогическия процес”, за присъждане на научната степен „Доктор на
науките” в професионално направление 1.3. „Педагогика на
обучението по физическо възпитание”.**

1. Данни за докторанта

Доц. Бистра Георгиева Димитрова, доктор е родена на 19.04.1959 г. в гр. София. Завършва: средно образование – гимназия с преподаване на френски език (1977 г.); висше образование ОКС „Магистър” – ВИФ „Георги Димитров” (специалност физическа култура) (1981 г.); през 1994 г. защитава дисертационен труд и получава ОНС „доктор”; получава званието „Доцент”.

В периода 1984-2017 г. е преподавател по плуване и синхронно плуване в катедра „Водни спортове”. Била е: ст. треньор на националния отбор по синхронно плуване (1981-1992 г.); международен лектор по синхронно плуване на ЛЕН и ФИНА (1985-2004 г.); преподавател по държавен договор и експерт на Министерството на националното образование в Кралство Мароко; член на техническия комитет по синхронно плуване на ЛЕН (1986-1992 г.); международен съдия на ФИНА (1987-2000 г.). През 2001 г. е наградена с диплом за особени заслуги със златен пеат на МОК.

Образователната квалификация, продължителната преподавателската, професионална и обществена дейност на национално и международно равнище на доц. Бистра Димитрова, доктор са свързани с развитието на синхронното плуване. Това е съществена предпоставка за

осъществяване на теоретично и научно-приложно изследване на практически опит в управлението на синхронното плуване в страната.

2. Данни за дисертационния труд

Представеният за становище дисертационен труд на тема: „Синхронно плуване – иновация в управлението на педагогическия процес”, е разработен в обем от 274 стандартни страници. Съдържа: списък за онагледяване; четири глави; литературни източници – 535. От тях на: кирилица – 165; латиница – 359; уебсайтове – 11. В съдържанието на труда са включени 27 таблици; 21 схеми; 16 графични полигона; 14 диаграми; 12 фигури и 10 графики.

Цел на изследването – „Да се обективизира управлението на системата синхронно плуване чрез въвеждане на образователни и технически нива в обучението и образованието, основани на многогодишно изследване, ефекта от въздействието на оригинален теоретичен и практико-методологичен модел”. За изпълнението на целта са формулирани четири основни задачи, за всяка по 3 елемента (подзадачи), чрез които се цели да се постигне по-прецизното им изпълнение.

Контингентът на изследването включва общо 529 български и чуждестранни синхронистки. От тях 212 синхронистки от България; 100 синхронистки от други държави (от Франция, Гърция, Сърбия, САЩ, Великобритания, Испания и Кралство Мароко, България, Турция), 150 участници в собствени телевизионни продукции; 67 съдии (от България, Гърция, Турция, Кралство Мароко); 101 студентки (български и чуждестранни) по синхронно плуване в НСА и ОКС „Бакалавър” и ОКС „Магистър” (обучавани в специализация по синхронно плуване).

Организацията на проектиране и изпълнение на дисертационния труд е осъществена в 4 етапа в периода от 1993 – 2017 г.

В процеса на проектиране и провеждане на теоретичното и научно-приложното изследване докторантът прилага научните методи: диагностичен анализ на системата; литературен и сравнителен анализ;

теоретично и математическо моделиране; оценка на взаимосвързващите звена на системата; прогнозиране на категорията на техническото майсторство; въздействие; социален принос; измерване и установяване на фактическото състояние; корекция на програмите и управление на системата; обективна крайна оценка.

Някои основни постигнати положителни крайни теоретични и научно-приложни резултати от изследването: осъществено е продължително теоретично и научно-приложно изследване за специфичните особености на управлението, вкл. на контрола и оценката на педагогическия процес на синхронното плуване като сложна социална система; чрез прилагане на системен подход и на научен инструментариум е осъществено компетентно изследване на двигателните и образователните продукти на синхронното плуване; експериментирани са специфични особености на управлението на плувна техника, контрол и оценка на синхронното плуване като структурно-функционален съвременен елемент на образователната система; приложение на програми, класификация на специализирани научни методики за обучение, образование и развитие на специализирани кадри по синхронно плуване в НСА „Васил Левски”; експериментиран е теоретичен модел за управление на специализирани техники в обучението по синхронно плуване в системата на средното образование; приложение на индивидуални и колективни оценки за анализ и оценка на синхронното плуване; управление чрез приложение на комплекс от математико-статистически методи, разработени са: нормативи, показатели, критерии и индикатори за ефективна оценка на педагогическия процес, на неговото ефективно управление в синхронно плуване.

3. Приноси на дисертационния труд

Представени в синтезиран вид, основни със социално и непреходно значение, теоретични и научно-приложни приноси на дисертационния труд са:

- Предоставена е нова информация, разработена е теория на педагогическия процес по синхронно плуване като социална система с образователни, управленски и програмно-методични функции;

- Дефинирани са специфични образователни нива в управлението на синхронното плуване, вкл. на приложение на методи за специализирана техника, контрол и оценка на педагогическия процес на обучението и практикуване на синхронно плуване на индивидуално и групово ниво (волни композиции);

- Създадена е научно-обоснована система за подготовка и квалификация на специалисти по синхронно плуване в: ОКС „Бакалавър”, ОКС „Магистър” и ОНС „Доктор”. Това е българска школа за подготовка на педагогически кадри по синхронно плуване.

- Докторантът – доц. Бистра Димитрова, доктор, с активната си и продължителна дейност се утвърждава като професионален педагог (изследовател) и обществен деятел в: историческото развитие; проектирането и реализацията на педагогическия процес; управлението; контрола и оценката на развитието на синхронното плуване на национално и международно равнище.

Отбелязвам някои допуснати несъвършенства и пропуски в дисертационния труд:

- В първа глава на труда – „Теоретико-методологически аспекти на проблема” (вкл. 2 раздела, 14–81 с.), докторантът възприема посочване на ползваните литературни източници – 535, чрез посочване на техните номера (по съставен списък на авторите). Така например: на с. 28 са посочени 51 публикации, констатацията – „В научните трудове на други (автори), водеща тема през периода 1960–1990 година е ефективността на спортната техника (7, 33, 62, 63 69, 72, 79-82, 97, 100-102, 113, 132)”; Паралелно се анализира многофакторната структура на спортната тренировка (68, 75, 86, 96, 99, 104, 165)”. Това не дава възможност за задълбочен анализ на публикациите и формулиране на позиция на докторанта по тяхното съдържание.

- При проектиране на системата за управление на синхронното плуване в България не са посочени актуални теоретични и научно-приложни публикации на български и чуждестранни автори в областта на физическото възпитание и спорта (1976–2017 г.), вкл. на основни структурно-функционални елементи, външна и вътрешна среда; ресурсно осигуряване; принципи; фактори, технология и механизми; законодателна и правно-нормативна уредба; функции на държавата, обществените спортни организации и други.

- По някои от основните елементи, включени в схема 21 – „Маркиране на подсистемите, анализирани в дисертационния труд”, е целесъобразно по темата на труда да се предостави актуална информация за теоретични и научно-приложни изследвания, осъществена във водещи страни в синхронното плуване (Русия, Китай, Япония, Украйна, Испания, Италия и др.).

- Математизирането на резултатите от научния труд при сравнително ограничен анализ в представените диаграми се очаква да затрудни потребителите в ползването на монографията – „Циклични движения SMART модели на техниката. Квадратна оценка”.

4. Заключение

Въз основа на становището имам основание да направя окончателна оценка на качествата на дисертационния труд на доц. Бистра Димитрова, доктор и след публичната му защита да формулирам решение за присъждане на научната степен „Доктор на науките”.

Представил становището:

Проф. Петър Банков, доктор

София